

וכתב השליש במס' שבועות דף ק"פ כי מנסג אי
לקרות מקרא ומנסג וכו' והביא סס מעטס
נורא ססיס ב"ב בליל שבועות למזן זיל ומסריס אלקביץ זיל
סנגלס לסס אור ססכיס יודנרס עמסס יעוסיס. מיכו סגלון
חידרל ב"ב' לב דוד פרק לא כחצ בשס כרצ טור ברקס סלון
נכון ללמוד משנס בליל שבועות וכן נחפסנ סמנסג בעסיק
יעוסיסו וסגרון יעוסיס. וכספרו לדוד למח זקוי תורח סלמסיס
סוי יל כחצ כי גס בעסיק לפח סיו נסגו כן מעס סכנסו
כן זירוססו וסגרון סיו יעוסיס. וכיס מדברי סוכל וסלרי
זיל סכנסו לפיל סליל ללמוד משנס בלילה סלס. וכיס כן
ס"ה פ' במדבר או ר' ומ"מ נרלס מי סדרכו ללמוד מססיות
על סלסן כן ללמוד ל"ה כחון ססעודס און לכנס מסוס
זס כי יס לסמוך על סמסוריס.

והראות גדולת מעלת זאת הליכה איך שחביב לפני
הקדוש ברוך הוא לבלתי נדום הנע אחת מרביקות
התורה. גם יש רשות להפסיק בין ענין לענין לדבר
דברי התעוררות מוסר ופשוט מעשים ולתקן תקנות
ליראת ה' אכתוב לכם מעשה שאירע קרוב לזמנינו
והועתק מכתב המקובל הר"ר שלמה הלוי אלקביץ
שהיה מתחבר בבית של רבינו בית יוסף והופיע עליו
רוח הקודש. וזה נוסח הכתוב:

ותימה על האנשים
האלה המשנים מנהג כל ישראל. דמי שאמר
לקרות הלילה הזו בחבורה, שהם רשבי וחברוהי
קדישין והאר"י זצ"ל, הן הם אמרו שילמדו תנ"ך
וכו'. ומאחר דנחתי לקיים דבריהם, מדוע מאנו
לקבל הסדר דתקון רבנו. ואשרי הנזהר בהם
בשומרם עקב רב. ועם שונים אל תתערב.

וסדר הלימוד של זו הלילה כבר נחפרס' ונדע לרבים ע"י הקונטרסין
שנחפשו והמנהג הזה נחפשו בכל א"י וככל המלכות אין נקי כולם כאחד
מגדולים וקר קטנים וכן קיימו וקבלו עליהם ועל רועיהם.

וסדר הלימוד לליל שבועות כחוב סס כסקרי סוכיק
דלסי סתקנסה למלעי כלורייתל סחורס לנביאס
ומנביאס לכחוסס ובמדרסות דקראי וכדו דחכמסל כגון
דלון לינון סיקון דולס וסכסעסל יעוסיס. וכיס כשער סכו"י
סס ו"ל חסו סדר סלמוך סל סמקרא סחעסוק כו בלילס
סוכ' כדו לסמשיך ככסר סנו סחסול מס כרלסיה וסקרא פ'
כרלסיה עד אלס סולולס ססמסיס וסלרן כסכרלס וכי וסחיכ
סדלג וסקרא ג' ססוקיס סלסרוניס סל כרלסיה. ומסס
וסליך סקרא ג' פסוקיס סרלסטיס וני סלסרוניס מכל פרסס
וספרס מסלר פרסויה

אמירת תיקון ליל שבועות
א. מור"ר ה"י אומר כל ליל שבועות תיקון ליל שבועות ותרי"ג מצוות, ומתפלל עם הגן,
בשנתו האחרונה אמר לי מור"ר לומר בליל שבועות תקן ליל שבועות ותרי"ג מצוות.
סיון חשמה"ה (תדשיים וחצי בערך לפני הסתלקותו של מור"ר) אמר לי מור"ר (שליט"א)
זצוק"ל שהוא חולה ובקושי אמר תרי"ג מצוות בליל שבועות.
ספר הגר"ק שליט"א שאחד שאל את מרן החו"א זצוק"ל אם ללמוד או לומר תקן
ואמר לו ללמוד ולאחר השיב מרן לומר תקן.

ד סדר הלימוד בלילה הזו: תחלה תורה
נביאים וכתובים, ואחר-כך המדרש,
ואחר-כך האדרא רבא, כי כן מפרש ביהר
הקדוש: למלעי באורייתא מתורה לנביאים,
ומנביאים לכתובים, ובדרשות דקראי, ובדרי
דחכמתא. ותרי"ג מצוות ילמדו קדם
המדרש. ואם יש להם זמן - ילמדו האדרא
זוטא גמ"פן. וכבר נודע מנהגו של רבנו
חיד"א ז"ל ללמד בלילה זו שתי האדרות
מעמד, גם בעת זקנתו; אשריו ואשרי חלקו!
ואין ללמד משניות בלילה זו, ומי שיש
לו מנהג קבוע ללמד י"ח פרקי משנה בכל
יום - מתר ללמד הי"ח פרקי משנה ביום-
טוב זה ביום דוקא, ולא בלילה.

עוד כתבו החסידים של ליל שבועות כחוב סס כסקרי סוכיק
דלסי סתקנסה למלעי כלורייתל סחורס לנביאס
ומנביאס לכחוסס ובמדרסות דקראי וכדו דחכמסל כגון
דלון לינון סיקון דולס וסכסעסל יעוסיס. וכיס כשער סכו"י
סס ו"ל חסו סדר סלמוך סל סמקרא סחעסוק כו בלילס
סוכ' כדו לסמשיך ככסר סנו סחסול מס כרלסיה וסקרא פ'
כרלסיה עד אלס סולולס ססמסיס וסלרן כסכרלס וכי וסחיכ
סדלג וסקרא ג' פסוקיס סרלסטיס וני סלסרוניס מכל פרסס
וספרס מסלר פרסויה

וכן היה מנהג הגר"א מוילנא ללמוד התיקון, וידוע המעשה של הרה"ג גאון הדרושנים
רבי יעקב קרבן זצ"ל המגיד מדובנא, שהיה בהג השבועות בבית המדרש של הגר"א מוילנא,
והגר"א היה לומר התיקון של ליל חג השבועות, והמגיד מדובנא למד תלמוד, ושאל אותו
הגר"א, מדוע אין הוא לומר התיקון כנהוג, והשיב כדרכו בקודש על פי משל, אברך אחד לאחר
התנתו והיה יושב ובטל, שאל אותו וחתנו מדוע אינך עוסק במסחר, השיב האברך איני יודע
איך לעסוק במסחר, אמר לו חותנו, לך גא לשוק והסתכל במעשה הסוחרים, וכאשר הם עושים
תעשה. הלך וראה שהסוחרים תולים בחלון הוראות דוגמאות של הסוחרות שלהם מניחים
שונים, כרי שעל פי הדוגמאות יוכלו הלקוחות לבחור את הסחורה הדרושה להם. מה עשה
הלך ושכר לו חנות וקנה לו קצת דוגמאות ותלה אותן בחלון הראות, והתנות ריקה מכל סחורה,
כשנודע להתנו התחיל לשחק עליו, לאמר, לסוחרים האלה יש סחורות רבות בכמות הנדרשת
ללקוחות, והדוגמאות הם רק כדי לבחור את הסחורה שמוצאת חן בעיניהם, ואילו אתה שהתנות
שלך ריקה מכל וכל, בשביל מה לך הדוגמאות, הנמשל, מורי ורבי הגאון מוילנא מלא ברכת ה'
בחורה בנביאים ובכתובים בתלמוד ובמדרשים, אוצר נחמד ושמן, והערב עוסק רק בקטעי
הפסוקים והמאמרים הנכללים בתיקון של ליל חג השבועות, והם הדוגמאות של כל מין ומין
אשר צבר ברוב שקידתו וחכמתו כל ה' השובה עליו, ואילו אדם כמנוי שלא קרא ולא שנה
ולא למד כלום בכל השנה, ובביתו אין להם ושמלה, אם אקרא את התיקון, ישימוני ללעג
וקלס, הואיל והמחנן שלי ריק לגמרי מכל סחורה, ולרש אין כל. לעיכך אני יושב ולומר כאשר
חשיך ידי יד כחה. (שית שרפי קודש חלק ג סימן תמו).

ומכל מקום נראה שכני הישיבות שלומדים תלמוד בלילה הזה
בשקידה והתמדה, אין למחות בידם, שיש להם על מה שיסמוכו, וכבר אמרו
חז"ל (בעבודה זרה י"ב), שאין אדם לומר אלא במקום שלכו הפך.

נדרים קטנות
על פי הלכות

ולא קבלו ישראל את התורה עד שפפה עליהם הקדוש ברוך הוא את החרב כנגית, שנאמר, ויתצבבו בתחתית החרב (שמות י"ט). ואמר רב דימי בר חמא אמר להם הקדוש ברוך הוא לישאל, אם מקבלים אתם את התורה, מוטב. ואם לאו, שם תהא קבורתכם. ואם תאמר, על התורה שבכתב פפה עליהם את החרב, והלא משעה שאמר להן מקבלין אתם את התורה, ענו כלם ואמרו נעשה ונשמע, מפני שאין בה יגיעה וצער והיא מעט. אלא אמר להן על התורה שבעל פה, שיש בה דקדוקי מצות קלות ותמורות, והיא עזה כמדת הקשה כשאל קנאתה, לפי שאין לומר אותה אלא מי שאוהב הקדוש ברוך הוא בכל לבו ובכל נפשו ובכל מאורו, שנאמר, ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאורך (דברים ו').

11. חכמי סוברים חסר אלו סוחר רח

ולתשלום ענין זה ומשאלה ל"פ"ע ונחלן מודעה רבה לאורחא וסדר קבלה ציניי חסריות ל"ל שהקשו חס'ם הא הקדומו נעשה לבטוח תי' הראשונים דעל תורה שבכתב הקדומו נעשה לבטוח וכל על תורה שבפ"פ כפה הסך ועל זה קאי המודעה וכל כי זה מוכחו ב"ש צונחן תורה כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע וצ"ל ואמתק אנחנו לנרעה"ם ונשמעו ועשינו הקדומו שניעם לעש' כי מה שהקדומו נעשה לבטוח אנכי רצא לניחא חכן דקנינן בהנחתא חת' בן חונת ישרים הנחם פי' חנו ונחמיני' צהקצ"ם וצונח' צו שלא יעיל עלינו מה שא"ל או לכו לקבלו ב"ס אחיני נעשה קודם שניעם ואנחנו שיהי' נסורי' ציד חכמים לא אצו לקבל עליהם דברי חכמים וצ"ל שיהסרו ויפקפקו על תקנתם אולי לא יתנו צניניהם ע"כ אמרו לנרעה"ם ונשמעו וא"כ עשינו ונרעה"ם הקצ"ם כפס אחס"ם ע"כ לקבל עליהם בזירות חכמים והורה שצנע"ם צלי הסהור חסריותם והואיל והיה צנע"ם ע"כ טעמו מודעה רצא על זה

22. חרובי יסודות יקרה סוחר סוחר

כתב נספר מ"ח נסס הסוחר ססוי כוונסלמיות נעורים צלילה סולח והנ"ח כחצ שטעמס לחקן מה ססוי סוכניס על מנחן וסוי יסכיס כל חלילה עד ססולרד סקניס לעורר חוסס ולי כרלס סטעס פסור ע"פ מה סכחצני כמס פעמיס צסס מדרס סכחונח סכחי צחל דקלמר ססיס (סבח דף פ"ח) סכפס על יסרלל סר כניניס וצחונס קצלו ססלרס וצחונס אצרו נעלמס נעפס ונעמע והסוס' כדחקו ססוי ירל' כסרלח ח' הגדולה ועל סמדרס סכ"ל כחצ דחורס סכחצ קצלו צלרון חורס סצניפ"ס לא רלו לקבל עד ססוי חוקיס מפי סמקוס ציה יודע כי לילה זמן עס' חורס סצניפ"ס ויוס זון; עסק חורס סכחצ ולחורו צמדרס מל"ן סיי עסס יודע חיימת יוס ולחונס לילה כסרלח חוסס עוסקיס צחורס סצניפ"ס ידע ססול לילה וכ"י ע"כ לחקן זס סלל רלו לקבל עסק חורס סלומדיס צלילה וסיינו חורס סצניפ"ס ע"כ סס נעוריס כל חלילה לרצק נעלמס צנפ"ס חורס סצניפ"ס :

23. חלכות אמה - חוסס יוסן אכחוק הלכה ד'א

17. מרגלא בפומיה דרבנו אהרן קריאת שבת זו שבת הגדולה, שמלבד הטעם המפורש בשר"ע מפני דגס שנעשה בו, נראה שהיה בזה כונה נוספת, והנה הצדקים טענו דמחרת השבת האמור בספירת העומר והיינו מחרת שבת בראשית, ובפרו בקבלת חויל דהיינו מחרת יו"ט ראשון של פסח דיו"ט נמי איקרי שבת, ובמבואר במנחות ס"ה ע"א, ולכן כדי להוציא מטעותם של הצדקים נהגו לקרוא לשבת זו שבת הגדולה, כדי לפרסם שיש עוד ימים דקריית שבת, כגון יו"ט של פסח שעתיד להיות בשבוע זה, אלא שיום השבת הוא תורל והקדוש מכולם, וכמו שתקנו בעוסח רצה והחליצנו כיום השבת הגדול והקדוש הזה, והיינו שכל שבת הוא גדול, אלא שנהגו להכריז ולפרסם זאת במיוחד בשבת זו כדי להשריש בלב כל ישראל שום יו"ט איקרי שבת, והיה אומר רבנו דאע"פ שכידוע נאמרו טעמים רבים מאד על קריאת שם זה, מ"מ טעם זה נראה אמתי, כי מציונו מנהיגים רבים שנתקנו להוציא מלבם של צדוקים, כמו בענין זה גופא של החסר שהטעם שנעשית קצירתו בעסק גדול הוא להוציא מטעות הצדוקים שאין הקצירה רוחה שבת, וכן מה שמטמאין את הכהן ששורף את הפרה שיהיה טבול יום, ועוד (וכע"ז) ביאר רבנו במק"א הטעם שהפליגו חויל בגדל המצוה לשבח חתן וכלה, שהוא לאפוקי מדעת טרטים שאי אפשר לקדש את ה' החומר, ולכן מסתבר מאד שזהו גם הטעם שקבעו לקרות שבת זו שבת הגדול כדי להוציא מטעותם ולהחזיק במסורת חכמי התורה.

11. חכמי סוחר סוחר סוחר

נהגין חרבה להיות נעורים כל הלילה לעסוק בתורה (ומכל מקום אם הוא ליל טבילה ישמש מטהו עיניו ס"י וצ"ל) ועיקר העסק יהיה בתורה שבעל פה וצריכים הם ליהור שלא לברך על נטילת ידיה וברוך עיניו ס"י ד' ושלא לברך על הטלית קטן שהיה לבוש בו בלילה עיניו ס"י ח' ואם יברכו ברכת התורה בבוקר נתבאר בסיומן מ"ז (סוף פ"י) ע"ש:

12. נדרים קטנות
על פי הלכות
רבי יהושע בן
קרח אומר, ארבעים יום עשה משה בקר, קורא במקרא
ביום ושונה במשנה בלילה.

13. חכמי סוחר סוחר סוחר
ביום הנה הקדוש ברוך הוא מלמדו
תורה שבכתב, ובליילה הנה מלמדו המשנה על פה.

14. חכמי סוחר סוחר סוחר
(א) כחג טב"ע מלך לקרוא מקרא לילה ונפ"י טעמו דכ"ל לקרוא מקרא ונראה דלפניו
לסחמתי' ל"ת סס איקרי חלל עלמחנה יזל עוב ללמוד מקרא חוס ונעב ד"ו ממה דליתא מדרס ססיס סקניס למד עם ממה מקרא ח'ס

15. חכמי סוחר סוחר סוחר
אחא כוונס ססרדיס הרלסניס חוי
נעוריס כל חלילה ונעוריס כחור'
וכנר כפנו רוב סלומדיס לפסות בן ופסר
למח טעס פ"ס סטוטו לפי ססרלל חוי
תניס כל חלילה וכוונר סקניס לחסר
חוסס כדחילח כמדרס לכן חנו לריכיס
לחקן זס :

16. חכמי סוחר סוחר סוחר
ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם
ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע:

17. חכמי סוחר סוחר סוחר
בתחתית ההר *א"ד אבדימו בר חמא בר
חמא מלמד שפפה הקב"ה עליהם את ההר
בניית ואמר להם אם אתם מקבלים התורה
מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם

18. חכמי סוחר סוחר סוחר
כפה טליח חר עניניו . וטע"פ סכנר הקדומו נעשה לבטוח סחח
יסו חריס כסרלח חלל הגדולה סלנלח סמחן וסל דלמ' כסיק דמס' ע"י (ד"ב) כלס כפס עלוט חר כניניס דמסחע דלס
סס ספס טליח לא חיס לנן חסכס וכלל חלר מודעל רכס
לחייחל חייט על סל סלל קבלס
חלל מה סלל קייסח חלל חסכס :

19. חכמי סוחר סוחר סוחר
כי קרב אתה ושמע
את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת | תרבר
אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך
ושמענו ועשינו:

מוצא ליהודים הקודם שהצדק והן הקדושה על אצרותם על שמואל
 וכן הקדש עליו אצל והחיות על יחזקאל שקיבל ונאצרותם ויה שמואל כנגד
 השכלתו וה"א לשמוע כלל ו"ו לא הרהר גם אחרי דברי חכמי וסמוע
 ופשוט לוואור והאמת זנה שבדליה ה' יחזקאל עולה כולו כליל כי צן אדם
 הרוחן נפשו לשמיים והקבירה צלי צום ליפוי סינולטו נפשו ע"ד חליק
 ה' נפשי אשא הרי נפשו כולו כליל לה' ית' ולא דוני לקרצן צהונה שלרקי
 הפשט וניחוח וכליל לאישים ולא חעלה נפש הצהונה לרית כחות אצל
 לא כן נפש האדם צמיים חיותו מדקצן צה"ת ע"י ונחצתו וצחנאי טיה'
 ונקירת נפש ונוש ור"כ היינו והעלה לי לעולה והרי העלה וה' עולה
 והע"פ שזה דבר פשוט לכל וצין ועשיל ו"ו העלים הקצ"ה ונחצתה
 זו ונאצרותם ויחזקאל ח"י טיה' חכמים גדולים ו"ו חקיצ ילפון לישרים
 חוסי' כי לולא שהעלים ויהם סצרה זו לא ה' ונקירת נפש שלימות כי
 ידע שלא ימות ע"כ לא הצינו חוקן הדבר עד אחר ונעשה:
ברא שלקינו יחזקאל ונקר נפשו על דברי חכמים צנה שמואל חוק לקבל
 ולא הרהר אחר חכמים ונקר"ה ועקידת יחזקאל חזכור להסיונות'
 להורה קצב"ם ואינם ונהרהר' אחר דברי חכמי' ונקנותיהם וגזירותיהם
 אצל ויי שאינו בכלל זה אין לו חלק בחטלה זו:

38

א"ר יודן לא ברת הקב"ה ברת עם
 ישראל אלא בשביל דברים שבעל פה
 שנאמר כי על פי הדברים האלה ברתו אחיך
 בריה ואת ישראל:

39

י כוללנו סאה ח"ב
 ר' חני אמר בשם ר' שמואל בר נחמן נאמרו דברים
 כפה ונאמרו דברים שבכתב ואין אנו יודעין איהו טון חביב אלא טן סת דכתיב
 כי על פי הדברים האלה ברתו אחיך בריה ואת ישראל ודיא אמרה יאותן שבפה
 חביבין:

ומטעם זה ברר ה' להוציא מלכות בית דוד מאשה מואביה זוקא, והוא שרצה הקב"ה שהאיש
 היושב על כסא ממלכת ישראל לא יטעה לחשוב שרק התורה הכתובה תורת ה' היא ולא המסורה לכל
 דור ודורשיו בעל פה, וראיה לדבר שלא נתחייב המלך לקרוא רק הכתובה בלבד כדכתיב: יכתב לו
 את משנה התורה כיו וקרא בו כל ימי חייו, ואשר על כן יחפוץ להשליך את התורה שבע"פ אחרי גוף,
 לכן הוציא הקב"ה את גוף המלכות מאשה מואביה, למען תהיה לו ערובה כנונה שכל המלכים
 בישראל יחזיקו בכל לבנם ונפשם ומאדם גם בקדושת תורה שבע"פ. דאם יסורו ממנה, לחזיק רק
 בתורה הכתובה בלבד, הרי הם אסורים בלא בקהל וממילא מלכותם בטלה.

33

ברא יהוה אלהים את ישראל
Judaism Eternal

And now, behold! The celebration [of Shavu'os] in remembrance of the Torah... is not mentioned at all, no reference to it is made in the written word of G-d. It is only to the oral tradition, to Torah She-be-al Peh, that we owe the Festival of the Revelation of the Written Torah, Torah She-bi-Kesav; and thus the first memorial of the Written Law directs us to the Oral Law, to tradition... In this way the Written Law itself makes it clear that its very being depends upon the existence of the Oral Law.²⁶

34

האבות אבותינו - חזקת השבועות
אבותינו חזקת השבועות #26

[במקרא כתב רבנו בזה: מה שלא נזכר בפירוש בתורה שחג השבועות הוא יום מתן תורה, הוא כדי ששמוחת מתן תורה שבכתב תהא מבוססת על האמונה בתורה שבעל פה ובקבלת חז"ל שזהו יום מתן תורה. עב"ל.]

35

מתן תורה סוף קצ"ב

ומה שקשה עוד להחזרה
 מה ה' כיצד דעה לרמוז לנו י"ט טי
 כי ניות. והפסד דהיינו דקאמר יום ה'
 הסיף משה מדעתו ואין כאן מקומו.

36

אבותינו סוף קצ"ב

ושמעתי מאורי הריי טעם לדבר לפי שהמועדי'
 נהקנו כנגד אבות פסח כנגד אברהם ורתיב (בראשית יח) לוישי
 ועשי עוגות ופסח היה שבועות כנגד יצחק שתקיעת שופר של
 מתן תורה היה בשופר מאילו של יצחק: סוכות כנגד יעקב
 ורתיב (בראשית לר) ולמקנהו עשה סוכות ו"ב ראשי חרשי
 השנה שנים הם נקראים מועדים כנגד י"ב שבטים וכשחטאו בעגל
 נטלו מהם ונתנו לנשותיהם לזכר שלא היו באותו חטא:

37

אבותינו סוף קצ"ב

דף ט' ע"ג יפה כ' אצרות שמוע נמי ה' ויחזק האמוץ לאצרותם הואיל
 וה' ויחזק ורגיל אפי לומר ונש"ה חזרי' ועקידת יחזקאל לזרעו חזכור
 ולא חזרי' עקידת שיעקד אצרותם כונו טאמר צחמלת הצרכים טס:
אך חלע"ם האמוץ תורה טצכתב היינו ויה טעמוע נחקצ"ה עלמו אצל
 יחזקאל ונקר נפשו על דכות ויש להאריך ולהקציר הנקיון הנדול
 הלו הסכ חלע"ם וגם יחזקאל צנו חכמים גדולים היו ויחזקאל לא ידע
 ונאצרותם חללא ועלמו השכיל כל ויה טהשכיל אצרותם ועלמו וכן
 יעקב והיינו דפירש"י חכרתי את צריתי יעקב כל אדם כדאי לעלמו
 ולא לרקי לאציו והסכ האמקים האלה השכילו ענין וקוד הקצרות
 שהיו צוקין וחצמות והקריצו קצרות וידעו עד היכן הדבר וניע ויה
 טחשקש להשכיל צו כי חלע"פ טכתן הדנוט"ם צוורה טעמי' להטקטי
 לצ. הסדיונים ו"ו צקוק הל' ויעיל' כ' טסווא חק וקוד טלא כגלה לט
 ונ"ו האצ"ר טצבו וחצחי' ידעו וכו"ט רעצ"ן פ' ויקרא וסס ידעו והשכילו
 טח"א צטום חוסן צעולם ללל וכלל טיילה ה"ת צקריצן האדם טחלו
 לא ה' השכילו כן כצר ה' אצרותם ונקריצו טעועאל צנו או אפילו יחזק
 חללא טהם ח"א צטום חוסן צעולם:
והנה כשאמר לו הקצ"ה קח נא את צדק את יחידיך והעלה לי לעול'
 ח"כ ע"כ יאמר טטועה צהשכלתו ויכיון טטועה אפטר ה' הסכל טעות
 צויה טהטקועט עם אכפי דורו על האמונה ולא יעלה על הדעת טנא
 חזר הקצ"ה רק העלה ולא להקריצו אין דרכו טל הקצ"ה חלילה לדבר
 צלשון טעועה צו הסצי' ואצרותם הצין טלשון העלה לעולה הוא לטון
 עולם ונוש טהוא כליל לה' ונ"ו צתום לצצו לא הרהר כלל חלע"פ טה'